

Dvadeset i treta glava TREZVENITE

- Doro, mnogo piesh! – kaza Rumen kato vleze v stajata.
- Ti pyk otkyde se vze? – zachudi se Dora.
- Otkyde shte pomnish! Beshe narjazana kato dojdohme.
- O! Ti s tvojata polovinka!
- Boozhe! Ne vizhdash li, che tova e samo prosto taka.

Neka si spi sys samotnija ragaco.

- Daj da gi razbudim! – kaza Elito.
- Neka si spjat! Takava sladka dvojka sa! – izvika Dora.
- Gluposti! Emo, ja gi razdigaj! – na Elito j beshe

dotegnalo.

- Ti maj se izpoti! – zasmja se Ivancho. – Zor si vidjala!
- Zor ja! Ne trjabvashe da vi davam da piete!
- Ne trjabvashe, ama kakvo da pravim! – vdigna ramene

Ivancho.

- Oh! Gadi mi se! – izvika Dora.
- Na ti sega piene! – kaza Elito. – Ela v banjata.
- Zhenite ne trjabva da pijat – pouchitelno kaza Rumen.
- To i vie ne trjabvashe da piete – kaza Emo.
- Ti nali ne piesh – vdigna ramene Ivancho.
- Dobre, che ne pija, zashtoto njamashe koj da vi

iztreznjava.

- Taka si e – syglasi se Rumen.
- Dora dere lisici – kaza Ivancho.
- Koj ja kara da pie! – Rumen napravi prenebrezhitelna

grimasa.

- Tja sama iskashe.

- Neka sega da si pati!
- Abe i nie s tebe bjahme natyrkaljani tuk.
- Kakvo da se pravi!
- Drug pyt njama da pija.
- Shte zabravish.
- Taka si e, ama...
- Kakvo 'ama'! Napravo si e taka. Vizh Emo – nito e pochval da pie, nito shte pochne. Ne ponasja choveka i ne pie.
- Az ne ponasjam, ama pak pija.
- A! Prizna li si?
- Kakvo shte si priznavam!
- I az ne sym profesionalen firkach.
- Kakvo j stana na Dora? – Emo zapita vlizashtata Eli.
- Shte j mine. Ej sega shte dojde.
- Kolko chasa' stana?
- Devet i polovina. Minava.
- O! – izvika Ivancho. – Az trjabva da si hodja.
- I az! – izvika i Rumen.
- Hajde, chao – trygna kym vratata Ivancho.
- Chao – kaza i Rumen.
- Leka nosht – otgovori im Elito i otide da vidi Dora.
- Sled malko dvete se vyrnaha.
- Az trjabva da si hodja – kaza Dora.
- Chakaj, shte vikna na Rumen i Ivancho.
- Njama nuzhda, az moga i sama. Chao.
- Chao.
- Emo i Elito ostanaha s Rajcho i Iskra, koito blazhenno si spjaha.
- Ami tezi? – posochi gi Emo.
- Daj pyrvo da izmyknem Rajcho.
- Hajde, davaj.
- Oha!

- Kakvo?
- Toj napravo e dyrvo!
- Nishto! Dyrpaj!
- Gotovo.
- Daj sega limonovija sok, az shte mu bija shamari.

Kolko e izpil?

- Mnogo.
 - Kolko mnogo?
 - Polovin lityr.
 - Kakvo?
 - Ami da.
 - Toj e lud! Che kak e mogyl da go pobere?
 - Pobral go e! Ne go li vizhdash kakyv e sega!
 - Neshto ne se sybuzhda.
 - Tryskaj go.
 - Ne stava.
 - Daj go togava v banjata.
 - Samo glavata.
 - Dobre. Dryzh go.
 - Pochva da se sybuzhda.
 - Shte se sybudi! Stiga mu tolkova.
 - Daj da go izbyrshem.
 - Gotovo. Bij mu shamari.
 - Toj otvori ochi.
 - Eto ti limonovija sok.
 - Otvori mu ustata.
- Rajcho skochi.
- Zashto mi tikate tova?
 - Da iztrezneesh, glupcho!
 - Dobre. Zashto mi e mokra glavata?
 - Ot cheshmata.
 - Che tolkova li sym bil pijan?

- Tolkova ja. Polovin lityr! Bashta mi shte me ubie.
- E-e! Hajde pyk ti! Njama nishto da ti kazhe.
- Glupcho! Majka ti samo da nauchi, i tja shte dojde da se razpravja.
- Njama da j kazha.
- Samo da kazhesh na njakogo, shte te ubija!
- Njama, obeshtavam!
- Shte vidim! I az ti obeshtavam!
- Hajde, hajde, nishto ti njama.
- Vyrvi da si izsushish kosata na parnoto.
- Ej sega.
- Emoo, Emo, goljama byrkotija stana! – vyzdyhna Elito.
- Nishto, nali se opravihme.
- Opravihme se, ama ako se razdrynka njakoj.
- Njama.
- Koj znae!
- Ne vjarvam.
- Dano da e taka!
- Ne se bezpokojoj.
- Eli, az si trygvam – obadi se ot koridora Rajcho.
- Dobre. I pylen pas.
- Ne se boj. Hajde. Baj-baj! Chao!
- Chao.
- Oстана samo tazi – kaza Emo.
- I neja shte ja opravim.
- Opravjaj se ti s neja.
- Ne moga sama.
- Ne mozhesh li da biesh shamari?
- Hajde, hajde! Razbudi ja ti. Ne te li blazni tjaloto j?
- Naistina ti ima neshto.
- Tja naistina e hubava.
- Hajde, pochvaj.

- Ne ti li haesva? Az, ako bjah momche, shtjah da se vlyubja v neja.

- Ti veche si umorena.

- Togava zashto mi ja ostavjash na men?

- Dobre, de! – Emo ja raztryska.

- Otvarja ochi.

- Nalivaj!

- O! Che kiselo! Ne mozha li neshto drugo da mi dadesh? Oh! Oh!

- Nishto ti njama!

- O! Emo, ti li si?

- Da, az sym.

- Kolko se radvam!

- Eli, zavedi ja v banjata.

- Oh, Emo, iskam ti...

- Glupachka.

- Oh! Celuni me!

- Ja mlykvaj! Ti si pijana.

- Daj mi da pija.

- Ja stiga si se glezila!

- Oh! Emo!

- Hajde, mij se!

- Da se sybleka li?

- Glupachka! Ti si pijana! Eli!

- Da.

- Ja ela!

- Kakvo e stanalo?

- Pogrizhi se za drugarkata.

- Dobre.

Emo otide v stajata, sedna na edin stol i vyzdyhna s oblekhenie. Ne mu se beshe sluchvalo da prisystva na takava scena. Vednyzh beshe chul Slavcho da mu razkazva za neshto

podobno, no toj tvyrdeshe, che mnogo veselo bilo. Tozi den Emo se ubedi, che nikak ne e veselo da gledash pijani hora.

- Emo, shte me zavedesh li do nas? - vleze Iskra. Tja beshe veche trezva, no ne se smushtavashe ot nishto. Pregyrna go. – Hajde, Emo!

- Emo, izprati ja – kaza Elito. – Umorena sym. Iskam da si legna.